

Oliver Dragojevic

Mizerija

I bez zlata i bez lusi
sva su blaga ti u dusi
kad ogrije te ljubav
puno sunca i topline
pa se srce nebu vine
u ditinjstvu bez suza

Malo soldi, puno vire
u toj ljubavi bez mire
i vagun dobre voje
u kantunu puno mista
misal je ka ar'ja cista
pa pisen pisme svoje

Ref.

Mizerija, mizerija, mizerija, mizerija
miruj, miruj, pismo moja
ti jedina znas
di sam ostavija dusu

Miruj, miruj, pismo moja
jer kasno je sad
ladni vitri vec pusu
mizerija, mizerija,
tek pusta mizerija

Kad bi partile ferate
strepija san stari za te
a briga se ne gasi
zgrbjena si majko stala
bjankariju tuju prala

pobilile ti vlasi

Jedna pisma iz djardina
smantala je vaseg sina
dok cili vik je slidi
zlatnin nozen posrid srca
probola ga, neka grca
nek cili sug iscidi

Ref.